

**Forumo „Ką daryti, kad išsaugotume kultūros paveldą“
REZOLIUCIJA
2018 m. birželio 5 d.**

Mes, Lietuvos Respublikos Seimo Kultūros komiteto ir asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ 2018 m. gegužės 30 d. Lietuvos Respublikos Seimo Kovo 11-osios Akto salėje surengto forumo „Ką daryti, kad išsaugotume kultūros paveldą“, dalyviai,

pažymime, kad šiame forume, kuris buvo sukviestas siekiant *parengti darbotvarkę, numatant svarbiausius darbus, kuriuos būtina atlikti, kad užtikrintume kultūros paveldo išsaugojimą, ir suvienyti šiam tikslui platų paveldo išsaugojimu suinteresuotų socialinių partnerių ratą*, pasisakė iš labai skirtingų teorinių ir praktinių pozicijų paveldosaugos problemas vertinę ir galimus jų sprendimo būdus siūlę nevyriausybinų organizacijų ir valstybės bei savivaldos institucijų atstovai, kurių pasisakymų vaizdo įrašas ir pateikta pranešimų medžiaga pridedami prie šios rezoliucijos, parengtos atsižvelgiant į po forumo gautus ir jo dalyvių kartu suredaguotus pasiūlymus;

pritariame, kad yra būtina pertvarkyti kultūros paveldo apsaugos sistemą, nes dabar ji akivaizdžiai neužtikrina net pačių vertingiausių Lietuvos paminklų ir istorinių kraštovaizdžių išsaugojimo. Dėl agresyvios plėtros, nevaldomos korupcijos, kompetencijų stokos ir kitų priežasčių vyksta sistemingas kultūros paveldo vertybių naikinimas. Tuo pačiu naikinama tautos ir vietos bendruomenių kultūrinė tapatybė, skurdinama visuomenės istorinė savivoka ir apribojamos jos ateities galimybės, kaip prioritetą iškeliant siaurą merkantinį interesą (du didelį rezonansą pastaruoju metu sukėlę ir forume dažnai minėti šio proceso pavyzdžiai – daugiabučių namų statyba Vilniaus Misionierių vienuolyno ir Viešpaties Dangun Žengimo bažnyčios ansamblyje bei planai užstatyti viešbučiu ir septynių aukštų administracinių pastatų kompleksu Vilniaus Lukiškių dominikonų vienuolyno statinių ansamblį su Šv. apaštalų Jokūbo ir Pilypo bažnyčia, taip pat plačiai žinomi Kauno Vienybės aikštės, Ažuolyno parko pertvarkymo projektai, kiti rezonansiniai projektai visoje Lietuvoje);

pažymime, kad Lietuvos Respublikos kultūros ministerija parengė kultūros paveldo apsaugos sistemos pertvarkos gaires nepakankamai atsakingai, neatlikusi deramos analizės, nesikonsultuodama nei su paveldo srityje dirbančiomis profesionalų bendruomenėmis, nei su kitomis paveldo išsaugojimu suinteresuotomis nevyriausybinėmis organizacijomis, todėl ši pertvarka gali virsti dar viena skubotai atlikta reforma, kuri, užuot užtikrinusi kultūros paveldo išsaugojimą, dar paspartins jo naikinimą (taip gali atsitikti, pvz., jei, kaip planuojama, dar daugiau sprendimų priėmimo galių bus suteikta savivaldybėms, kurių prioritetas dažniau yra ne kultūros paveldo išsaugojimas, bet plėtra, perleidžiant joms ir atsakomybę už UNESCO Pasaulio paveldo sąraše esančius objektus, nors pagal Lietuvos prisiimtus tarptautinius įsipareigojimus už jų apsaugą yra atsakinga vyriausybė);

pabrėžiame, kad išsaugoti kultūros paveldą bus įmanoma tik tada, jei pavyks šiam tikslui suvienyti platų socialinių partnerių ratą ir ne formaliai, bet iš tiesų įtraukti į sprendimų priėmimą suinteresuotą visuomenę, o dabartinė praktika, kai net ir svarbiausius sprendimus institucijos priima neužtikrindamos visuomenės dalyvavimo ir vengdamos bendradarbiauti tarpusavyje (šią problemą yra konstatavusi ir Valstybinė kultūros paveldo komisija, nepritardama Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos 2016 m. veiklos ataskaitai, žr.: <https://www.15min.lt/naujiena/aktualu/lietuva/kulturos-paveldo-komisija-nepritare-kpd-ataskaitai>);

56-807268), kai paveldo apsaugos srityje vyksta ne socialinių partnerių bendradarbiavimas, bet neproduktyvūs „karai“ tarp įvairių institucijų ir nevyriausybių organizacijų, nedera Europos valstybei, nes vakarietiškos demokratijos šalyse nėra kvestionuojama visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus dėl kultūros paveldo svarba, priešingai – su kultūros paveldu susijusios piliečių teisės suvokiamos kaip neatskiriamos nuo Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje apibrėžtos teisės dalyvauti kultūriniame gyvenime (Europos Tarybos Kultūros paveldo vertės visuomenei pagrindų konvencija);

todėl kviečiame ir raginame:

1.Valstybinę kultūros paveldo komisija

1.1. skubiai pateikti savo ekspertinį vertinimą dėl Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos pristatytos paveldosaugos pertvarkymo koncepcijos.

1.2. atlikti išsamią Lietuvos Respublikos paveldosaugos raidos ir įvykusių pokyčių nuo 1990 iki 2018 m. teisinę ir faktinę analizę bei pateikti visuomenei, Lietuvos Respublikos Seimui, Vyriausybei ir Prezidentui Lietuvos Respublikos paveldosaugos sistemos modernizavimo modelį ir jo įgyvendinimo priemones bei terminus.

2. visas įgaliotas institucijas, priimančias sprendimus teisėkūros ir teisės įgyvendinimo procesuose,

2.1. laikytis tarptautiniu lygmeniu pripažintų principų, kad kultūros paveldo išsaugojimo ir tvaraus naudojimo tikslas yra žmonių vystymasis ir gyvenimo kokybė, kurių formavimo ir užtikrinimo procese ypatingą integruojantį vaidmenį atlieka visuomenė ir bendruomenės, labai įvairių paveldo ir tvaraus vystymosi srities profesijų specialistai, rengiantys visuminius projektus, o ypatinga atsakomybė tenka architektūros restauratoriams ir paveldo aplinkoje dirbantiems architektams ir visų lygmenų valdžios institucijoms, priimančioms kompleksinius sprendimus, apimančius paveldo išsaugojimo kaip vieno iš visuomenės ateities lūkesčių įgyvendinimą.

2.2. Siekiant nurodytų tikslų, vadovautis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir Nacionalinio saugumo pagrindų įstatymo nuostatomis, taip pat visa apimtimi integruoti ir pradėti įgyvendinti demokratinio pasaulio šalių požiūrį ir praktiką, kuriuos pagrindžia tarptautinės konvencijos ir susiję tarptautiniai dokumentai:

- JT Tvaraus vystymosi tikslai 2015 – 2030 m., ypač 11-asis tikslas „Padaryti miestus ir žmonių gyvenvietes įtraukias, saugias, gyvybingas ir tvarias“, pagal kurį stiprintinos pastangos apsaugoti bei ginti gamtos ir kultūros paveldą,
- JT EEK konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos klausimais (Orhuso konvencija),
- UNESCO paveldo srities ir susijusios konvencijos, rekomendacijos bei deklaracijos,
- Europos Tarybos konvencijos – Bendroji konvencija dėl kultūros paveldo vertės visuomenei (Faro), Europos Kraštovaizdžio, Architektūros paveldo apsaugos (Granados), Archeologijos paveldo apsaugos (Valetos) konvencijos,
- Kiti tarptautiniai susitarimai, Europos Sąjungos teisės, UNESCO patariamųjų tarptautinių organizacijų (IUCN, ICOMOS ir ICCROM) teisės aktai,

taip įgyvendinant ir tokius visuotinai priimtus principus, kaip visuomenės teisė dalyvauti priimant sprendimus dėl kultūros paveldo ir istorinės aplinkos, visuomenės dalyvavimas nuo pradinio sprendimų priėmimo proceso etapo, teisė gauti informaciją, viešumas ir skaidrumas (visos nuomonės ir atsakymai viešai skelbiami, įtraukiami į sprendimų projektų paketus), bei užtikrinant atsakomybę už priimtus sprendimus, suteikiančius nepamatuotą prioritetą ekonominiams

interesams ir prieštaraujančius paveldo apsaugos tikslams.

3. Lietuvos Respublikos Seimo Kultūros komiteta

3.1 imtis veiksmų, kad dar šiais metais būtų atlikti parengiamieji darbai, būtini visavertiškai prisijungti prie Europos Tarybos Kultūros paveldo vertės visuomenei pagrindų konvencijos (Faro konvencijos). Primename, kad Lietuvos Respublikos Seimas 2017 m. lapkričio 14 d. priėmė rezoliuciją „Dėl Lietuvos prisijungimo prie Europos Tarybos Kultūros paveldo vertės visuomenei pagrindų konvencijos (Faro konvencijos)“, kuria paragino Lietuvos Respublikos Vyriausybę užtikrinti, kad ši konvencija būtų kuo greičiau pasirašyta ir pateikta Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti, taip pat nedelsiant pradėti taikyti jos principus Lietuvos kultūros paveldo politikoje ir praktikoje (žr.: http://www3.lrs.lt/pls/inter/dokpaieska.showdoc_l?p_id=1267592). Nepaisant šio paragavimo, kol kas konvencijos principai Lietuvoje netaikomi, o rengiamasis prisijungimui atidėliojamas (Lietuvos Respublikos kultūros ministerija informavo, kad tik 2019 m. „numato atlikti Nekilnojamojo kultūros paveldo teisės aktų atitikimo Faro konvencijai tyrimą“).

3.2. inicijuoti įstatymų pakeitimus, kurie numatytų draudimą persekioti visuomenę už tai, kad ji inicijuoja viešojo intereso gynimą aplinkos ir paveldo srityje, keliant nepagrįstus materialinio pobūdžio ieškinius (vadinamuosius strateginius ieškinius prieš visuomenės dalyvavimą), arba rasti kitus teisėtus būdus apsaugoti visuomenę nuo tokio antikonstitucinio persekiojimo.

4. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija

4.1. nedelsiant inicijuoti esminį Teritorijų planavimo įstatymo nuostatų keitimą vadovaujantis europine planavimo praktika. Problemas pradėti spręsti parengiant įstatymų ir kitų teisės aktų pakeitimus, kuriais būtų: 1. aiškiai įvardinta piliečių ir nevyriausybių organizacijų teisė ginti viešąjį ir (ar) bendruomeninį interesą aplinkos ir paveldo apsaugos srityje ginčijant su statyba ir teritorijų planavimu susijusius administracinius aktus ikiteismine ir teismine tvarka; 2. išplėstas sąrašas atvejų, kada privalo rengti projektinių pasiūlymų viešinimą; 3. aiškiai nustatyta, kada savivaldybės privalo organizuoti detalų planavimą; 4. sumažinta atvejų, kada leidžiama jau parengtų detaliųjų planų korektūra ir supaprastintas specialiųjų planų svarstymas su visuomene, nustatant, kad kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir paveldo vietovėse supaprastinta svarstymo tvarka negali būti taikoma. 5. nustatytas ilgesnis teritorijų planavimo dokumentų senaties terminas, atsižvelgiant į susiformavusią teismų praktiką ir šiame forume Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros įvardintus probleminius aspektus.

4.2. taip pat atkreipiame dėmesį, kad 2014 m. sausio 1 d. įsigaliojusi Teritorijų planavimo įstatymo redakcija sukėlė teisinį chaosą, palankų norintiems pelningą objektą statyti bet kur (neterminuotas bendrųjų planų galiojimas, detaliųjų planų nerengimo atvejai, dokumentų koregavimas, žemėtvarkos projektais keičiami detalieji planai ir kt.). Teritorijų planavimo įstatymo 20 str. 1 ir 2 dalių nuostatų, tai yra teisės statyti ar keisti žemės naudojimo būdą be detaliųjų planų, taikymas iki 2014 metų parengtų bendrųjų planų atveju neturi teisinio pagrindo, tačiau tokia praktika savivaldybėse vyksta, todėl prašome imtis priemonių ją išgyvendinti (nurodytos įstatymo nuostatos gali būti taikomos tik tuo atveju, jei bendruosiuose planuose, parengtuose masteliu 1:2 000, nustatyti visi detaliesiems planams privalomo teritorijos naudojimo reglamento reikalavimai (Teritorijų planavimo įstatymo 17 str. 4 dalis, 2) punktas).

5. Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybą kuo skubiau atlikti, o jei buvo atliktas – kritiškai peržiūrėti Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir Statybos įstatymų ir poįstatyminių aktų antikorupcinį vertinimą. Taip pat atlikti su teritorijų planavimo ir statybos visuomeniniais

santykiais susijusio teisinio reglamentavimo pakeitimus numatančių teisės aktų antikorupecinius vertinimus.

6. Lietuvos Respublikos kultūros ministerija

6.1. Siekti, kad paveldo objektų priežiūra, tvarkyba ir kaita būtų grindžiamos nepriklausomais ir kokybiškais tyrimais. To siekiant, užtikrinti, kad moksliniai tyrimai būtų atliekami prieš pradėdant rengti su paveldo objektais susijusius projektus ir būtų nepriklausomi nuo paveldo objektų valdytojų ar investuotojų, o jų rezultatai – privalomai ekspertuojami; kad būtų privaloma atlikti visų paveldo objektų archeologinius, istorinius, menotyrinius ir technologinius tyrimus (dveji pastarieji iki šiol nėra privalomi, tad projektuotojai laisvai, be mokslu pagrįstų argumentų interpretuoja istorijos ir dailės faktus, deja, tokios interpretacijos dažniausiai būna palankios konkrečiam projektui, o ne paveldo išsaugojimui ir tvariam naudojimui); būtų garantuotas ekspertinio vertinimo skaidrumas ir nešališkumas – projektų ekspertus skirtų tarpininkaujanti valstybės institucija, o ne suinteresuotoji šalis, o ekspertavimo procesas vertinimo eigoje būtų anonimizuotas (geros praktikos pavyzdys – Lietuvos mokslo tarybos projektų vertinimas).

6.2. vykdam kultūros paveldo apsaugos sistemos reformą, užtikrinti ne tik nekilnojamųjų, bet ir kilnojamųjų kultūros vertybių apsaugą; imtis veiksmų, kad būtų sudarytas išsamus dingusių/pavogtų kilnojamųjų paveldo vertybių registras.

6.3. užtikrinti kultūros paveldo objektuose vykdomų darbų ir rengiamų projektų kokybę, siekiant, kad būtų išsaugotas autentiškumas. Imtis veiksmų, kad ICOMOS chartijose deklaruojami paveldo išsaugojimui aktualūs šiuolaikinės paveldosaugos principai ir sampratos būtų atspindėti Lietuvos paveldosaugos teisėje.

6.4. užtikrinti kultūros paveldo vertinimo tarybų ir Mokslinės archeologijos komisijos veiklos skaidrumą, atsižvelgiant į paskelbtas valstybės institucijų išvadas dėl korupcijos rizikos: inicijuoti nuostatų korektūras, įtvirtinant skaidrią šių tarybų ir komisijos sudarymo tvarką, užtikrinant jų veiklos viešumą ir įvairiapusį profesionalumą, kolegialią ir asmeninę narių atsakomybę už priimamus sprendimus, dokumentų viešinimo ir ikiteisminę ginčų nagrinėjimo tvarką.

Kultūros paveldo departamentą prie Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos ir kitas institucijas, atsakingas už paveldo apsaugą Vilniaus mieste:

7.1. Vilniaus miesto savivaldybę tikslinti parengto Vilniaus miesto savivaldybės teritorijos bendrojo plano reglamentus konkretumo ir aiškumo link kultūriniu ir aplinkosauginiu požiūriu jautriose teritorijose (tai būtina padaryti, nes, pvz., dabartiniame projekte beveik visoms rajonų funkcinėms zonoms numatyta po 5-9 galimus žemės naudojimo būdus, o tai reiškia, kad keičiant esamą naudojimo būdą ar formuojant naują sklypą statomo objekto paskirtis priklausys ne nuo realių funkcinės zonos ar kvartalo reikmių, t. y. visuomenės intereso plačiąja prasme, o tik nuo investuotojo norų ir tuo metu rinkoje susiformavusios paklausos; reglamentų lentelėse užstatymo tankio rodikliai yra tik orientaciniai ir gali būti ženkliai padidinti investuotojui susitarus su savivaldybe); sukongretinti miesto vystymo kryptis, nustatant aiškius siekiamus rodiklius, juos susieti su sprendiniais ir aptarti su visuomene; parengti aiškinamąją – lyginamąją bendrojo plano pokyčių lentelę funkcinų zonų lygmenyje, pokyčius susiejant su siekiamais miesto vystymo rodikliais, ir ją aptarti su visuomene; pratęsti šio plano svarstymo su visuomene procedūras nuo 2018 m. rugsėjo 1 d.

7.2. Lietuvos Respublikos kultūros ministeriją oficialiai perimti iš Šnipiškių bendruomenės jos atliktų tyrimų medžiagą ir šiuos tyrimus pratęsti bei jų pagrindu kuo skubiau inicijuoti valstybės teisinės apsaugos suteikimą visai Vilniaus Šnipiškių daliai, vadinamai Šiaudine, ir ją apsupančioms Daugėlišio ir Krokuvos gatvėms bei Kalvarijų gatvės atkarpai iki Daugėlišio gatvės. Šnipiškių dalis „Šiaudinė“ – istorinė teritorija, užstatyta XVIII-XX amžiais ir esanti tarp Daugėlišio, Kalvarijų ir Krokuvos gatvių, įskaitant ir pačias gatves aplink ją, su saugotina istorine Kalvarijų gatvės išklotine (užstatymo charakteriu) bei saugotinu istoriniu Daugėlišio ir Krokuvos gatvių akmeniniu grindiniu. Susiklostęs medinės Šnipiškių dalies „Šiaudinės“ užstatymo charakteris su jam būdingu medinės architektūros ir dangoraižių deriniu yra unikali urbanistinė forma. Kito tokio kontrastingo miestovaizdžio Lietuvoje nėra, jis itin retas ir pasauliniame kontekste. Jau dabar šis neplanuotas rajono raidos etapas kuria Vilniui vertę, o tinkamai elgiantis (t. y. puoselėjant medinę istorinę rajono dalį, jai būdingus architektūrinius elementus ir urbanistinį charakterį), ateityje rajono vertė tik didės. Kad atskleistume šį potencialą, pritraukdami investicijas ir kūrybines industrijas, reikia atsakingai parengti koncepciją, sutelkiant šiam darbui institucijų ir visuomenės valią bei užtikrinant medinės rajono dalies apsaugą. Siūlome įtraukti Šnipiškių medinės dalies architektūrą ir esamą užstatymą bei jo vertingas savybes, tokias kaip akmeninis grindinys (unikalus brukas, sudarytas iš rankomis tašytų grindinio akmenų), į saugotinų kultūros vertybių sąrašą.

7.3. Lietuvos Respublikos ministrą pirmininką

7.3.1 imtis veiksmų, kad pradėtų veikti, o jei to padaryti nepavyktų – būtų panaikinta jau kelerius metus neveikianti, į posėdžius nesirenkanti, net pačių opiausių problemų nesvarstanti ir į nevyriausybinių organizacijų raginimus pagaliau pradėti veikti nereaguojanti Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymais sudaroma *Vilniaus istorinio centro, įrašyto į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą, išskirtinės visuotinės vertės išsaugojimo ir tausojamo naudojimo priežiūros komisija*, kuri, kaip nurodyta jos nuostatuose, turėtų koordinuoti Vilniaus istorinio centro išskirtinės visuotinės vertės išsaugojimo ir tausojamo naudojimo priežiūros planavimą, stebėsenos organizavimą, tarpinstitucinio integruoto veiksmų plano parengimą ir jo įgyvendinimą (žr.: <http://lietuvos.link/kulturos-ministre-l-ruokyte-jonsson-paprasyta-atgaivinti-apmirusia-komisija-kuriai-patiketa-rupintis-vilniaus-senamiescio-issaugojimu/>).

7.3.2 užtikrinti, kad visų Lietuvos vertybių, įtrauktų į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą, apsauga, vystymas ir išsaugojimas būtų užtikrintas Vyriausybės lygmenyje, ilgalaike strategija įgyvendinant Pasaulio kultūros ir gamtos paveldo konvenciją ir ypač jos 5 straipsnį.

8.4. Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento ir Lietuvos Respublikos Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pateiktą informaciją visuomenei išviešintose pažymose, atlikti tyrimą dėl galimai korupcinių savo įstaigos darbuotojų veiksmų, priimanč sprendimus dėl viešojo intereso (ne)gynimo dėl statybų, vykdytų Vilniuje, Polocko g. 17, Latvių g. 53A, Birutės g. 40 ir kitose bylose bei imtis ryžtingų priemonių šalinant šių veiksmų pasekmes ir grąžinant visuomenės pasitikėjimą prokuratūra.

Šiai rezoliucijai pritarė 2018 m. gegužės 30 d. forumo dalyviai ir rengėjai:

Gintautas Tiškus, Vilniaus miesto savivaldybės Visuomeninės miesto planavimo komisijos pirmininkas, Statybos ir architektūros teismo ekspertų sąjungos pirmininkas

dr. Lina Leparskienė, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ vadovė

Gintaras Abaravičius, Trakų istorinio nacionalinio parko direktorius

Sakalas Gorodeckis, Vilniaus bendruomenių asociacijos pirmininkas, Užupio Respublikos premjeras

Danutė Jokubėnienė, Žvėryno bendruomenės valdybos pirmininkė

dr. Rasa Bertašiūtė, architektė, Medžio meistrų draugijos atstovė

Gražina Drėmaitė, ilgametė Valstybinės kultūros paveldo komisijos pirmininkė, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narė

Kęstutis Matuliauskas, Šnipiškių bendruomenės centro narys, Vilniaus miesto savivaldybės kraštovaizdžio architektūros visuomeninės komisijos pirmininko pavaduotojas, Vilniaus miesto savivaldybės turizmo visuomeninės komisijos pirmininko pavaduotojas

dr. Jekaterina Lavrinec, miesto antropologė, Šnipiškėčių iniciatyvinės grupės vardu

Aurelija Stancikienė, Kuršių nerijos mylėtojų bendruomenės vardu

Austėja Katinaitė, Dautarų bendruomenės vardu

dr. Birutė Rūta Vitkauskienė, Lietuvos dailės istorikų draugijos narė

dr. Giedrė Mickūnaitė

Birutė Lisauskaitė, archeologė, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narė

Algimantas Gražulis, ilgametis Valstybinės kultūros paveldo komisijos darbuotojas, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narys

Naglis Puteikis, Seimo narys, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narys

Dainius Labeckis, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narys

Joana Noreikaitė, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narė

Žilvinas Nečiūnas, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narys

Rasa Kalinauskaitė, Seimo nario Naglio Puteikio padėjėja, asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narė

PRIDEDAMA:

1. Nuoroda į 2018-05-30 forumo „Ką daryti, kad išsaugotume kultūros paveldą“ vaizdo įrašą: <https://www.youtube.com/watch?v=Sh5Bv0AUjKQ>;
2. 2018-05-30 forumo „Ką daryti, kad išsaugotume kultūros paveldą“ programa;
3. Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos 2018-05-29 raštas Nr. S2-1557, kopija;

4. Vilniaus miesto savivaldybės Visuomeninės miesto planavimo komisijos pirmininko, Statybos ir architektūros teismo ekspertų sąjungos pirmininko Gintauto Tiškaus pranešimo „Teisės aktų nuostatos, sudarančios sąlygas sistemingiems viešojo intereso pažeidimams planuojant teritorijas (Vilniaus miesto savivaldybės teritorijos bendrojo plano projekto pavyzdžiu)“ prezentacija;
5. Aplinkos viceministrės Rėdos Brandišauskienės pranešimo „Dabartinė padėtis ir numatomi pakeitimai teritorijų planavimo srityje bei kelios išvalgos dėl Vilniaus m. bendrojo plano projekto“ prezentacija;
6. Asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ vadovės dr. Linos Leparskienės pranešimas „Misionieriai ir Lukiškės: destruktinio paveldosaugos sistemos veikimo pavyzdžiai“;
7. Asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ narės, archeologės Birutės Lisauskaitės pranešimas „Keli pastebėjimai apie KPD vertinimo tarybų ir Mokslinės archeologijos komisijos veiklą“;
8. Lietuvos dailės istorikų draugijos atstovės prof. dr. Giedrės Mickūnaitės pranešimas „Dailės ir architektūros paveldas ir dailės istorijos tyrimai“;
9. Lietuvos architektų rūmų pirmininkės Daivos Bakšienės pranešimo „Paveldo išsaugojimas – visuomenės laisvės ir gerovės sąlyga. Kaip ją užtikrinti?“ prezentacija;
10. Valstybinės kultūros paveldo komisijos narė Jūratės Markevičienės pranešimo „Apie visuomenės teisę į paveldą ir valstybės pareigą šią teisę užtikrinti“ prezentacija;
11. Šnipiškių bendruomenės atstovų Kęstučio Matuliausko ir antropologės dr. Jekaterinos Lavrinec pranešimo „Medinės Šnipiškės: istorija ir kultūrinio vystymosi potencialas“ prezentacija;
12. Trakų istorinio nacionalinio parko direktoriaus Gintaro Abaravičiaus pranešimo „Kas kursto karą su Lietuvos paveldu?“ prezentacija;
13. Doc. dr. Birutės Rūtos Vitkauskienės forumui raštu pateikta nuomonė „Paveldo apsauga aklovietėje“;
14. Pirminis asociacijos „Aplinkos ir paveldo saugojimo sąjūdis“ pasiūlytas rezoliucijos projektas, dėl kurio diskutuota 2018-05-30 forume.